

ת"פ 1470/12/16 - מדינת ישראל נגד חי יוסף עדרי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1470-12-16 ישראל נ' עדרי
תיק חיצוני: 68166/2015

בפני	כבוד השופט איתן כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	חי יוסף עדרי

החלטה

בפניי בקשה שלא לאפשר הגשת חוות דעת מומחה מטעם התביעה ושלא לאפשר את עדותו של המומחה במשפט.

ההגנה טוענת כי חוות הדעת אינה ערוכה כדין וספק אם מדובר במומחה.

מנגד טוענת התביעה שיש לבחון את הסוגיה שלא בדרך של הטלת מגבלות פורמליות ונוקשות אלא באמצעות מבחני רלוונטיות ומשקל. אשר לעד הקונקרטי מדובר במומחה שרכש את מומחיותו במהלך עבודה והתנסות ומדובר בסוג מומחיות הנשען על עיסוק מעשי.

בהתייחס לאופן עריכת חוות הדעת טענה התביעה כי חוות הדעת שבכתב אינה חובה מכוח הדין ואינה תנאי לשמיעת עדות המומחה. חוות הדעת שבכתב היא אופציונלית ובאה להוסיף על ההסדר שלפיו יעיד המומחה בעל פה ולא לגרוע הימנו.

אשר לניסוחה של חוות הדעת, אליבא דתביעה, על נוסח חוות הדעת להיות דומה ככל האפשר לנוסח הקבוע בתוספת הראשונה לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971 ואין חובה שיהיה זהה לו. המאשימה תמכה יתדותיה בפסקי דין שונים שפורטו בתגובתה.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים החלטתי לאפשר את הגשת חוות הדעת המלאה מטעם מומחה התביעה ולאפשר את שמיעת עדותו של המומחה במשפט.

ביסוד החלטתי עומדים הנימוקים הבאים:

א. סוג המומחיות הנדרש במקרה זה הוא יכולת לזהות מוצרים המפרים סימני מסחר. מדובר במומחיות שבידיעה מקצועית הנרכשת באמצעות ניסיון מעשי ולא מדובר במומחיות אקדמית. די בכך שהעד הוסמך ליתן חוות דעת מסוג זה מטעם חברת אדיס, כדי להוכיח לכאורה את מומחיותו. בהקשר זה אציין כי רשמתי לפניי את הצהרת התביעה שלפיה תשלום בחוות הדעת את פרטי השכלתו וניסיונו המעשי של העד.

ב. חוות הדעת שהוגשה מטעם המומחה דומה לנוסח הקבוע בתקנות.

ג. משקלה של עדות המומחה בשונה מקבילותה, ייקבע בהכרעת הדין, לאחר שתישמע עדותו לרבות ליבונה של העדות בחקירה נגדית מטעם ההגנה, ולאחר השוואתה לראיות אחרות שיובאו במהלך המשפט ושמיעת הסיכומים.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ח, 06 מאי 2018, בהעדר הצדדים.